

Aquesta vegada està essent diferent

Cristina Garcia
Professora d'Infermeria

Després de més de 20 anys en la professió infermera, per primera vegada no estic a primera línia d'acció. Ben cert és que les darreres pandèmies (2002, 2009, 2012,...) no havien generat aquest confinament ni tantes morts en tan poc temps, però també van ser dures. El nostre sistema de salut sempre ha mostrat un dèficit important de recursos, sobretot des de la retallada del 2008, però és ara quan s'està veient la mancança que tant hem denunciat, aquests últims anys. La sensació que tinc és de tristesa i ràbia, però a la vegada de confiança plena en els professionals sanitaris que estan al peu del canó i que ben segur se'n sortiran, com hem fet sempre.

Ara, aquesta vegada, he canviat "la trinchera" per una taula de despatx. La sensació és estranya, però em gratifica poder ajudar a la meua professió des d'un altre vessant. Tots els dies són molt semblants, però amb la diferència d'anar avançant. Són temps de canvis i de reflexió que em serveixen per gestionar-me millor el temps entre la vida personal i la laboral, en un mateix espai; per conèixer altres metodologies en profunditat i per cercar maneres d'ensenyar procediments infermers a distància.

Em sobta no poder estar en contacte amb tota la gran família que tinc a la FUB, però la videotrucada que fem setmanalment amb l'equip d'infermeria em carrega les piles per continuar endavant i lluitar.

Són moments difícils i estranys, però estic ben segura que "tot anirà bé". Desitjo que en traurem un gran aprenentatge de tota aquesta situació, que sembla tan irreal.